

[Undervisningsministeren.]

ogsaa er til Gavn for Teatret. Lovforslaget fastsætter dog, at det paa eet Punkt faar en besluttende Myndighed, idet ingen Nyansættelse i pensionsgivende Stilling vil kunne finde Sted uden dets Tilslutning. Man vil let forstaa, at det for Teatrets fremtidige Forhold vil have en ikke saa ringe Betydning.

Den kulturelle Fonds Bestyrelse kommer til at bestaa af dette Tilsynsraads 4 Medlemmer samt indtil 5 andre, hvoraf den ene vælges af Finansministeren, de andre af Undervisningsministeren. Undervisningsministeriet vil altsaa ikke have født Flertal i denne Bestyrelse; Rigsdagens Repræsentanter og Finansministeriet vil have den afgørende Indflydelse, og særlig vil Finansministerens Repræsentant kunne blive Tungen paa Vægtskaalen, hvis det ellers skulde staa lige. Og dette er rigtigt; det betyder nemlig, at Fonden skal være en Reservefond. Det kongelige Teater skal blive ved at være inde under det, som jeg har kaldt Budgettets Tugt og Tvang. Man skal kun i Nødsfald gribe til andre Midler.

Jeg har allerede med Tal vist, i hvilken Grad det er lykkedes den nuværende Teaterledelse at komme ned med Udgifterne. Jeg har nævnt, at Teatret i sidste Teateraar kun kostede — jeg siger naturligvis *kun* i Gaaseøjne — 900 000 Kr., altsaa over 400 000 Kr. mindre end gennemsnitligt de foregaaende 9 Aar. Jeg kan nævne, at i indeværende Aar September Maaned og Oktober til den 28., hvor der er opført 2 Operaforestillinger i Forum, hvor der er opført en Opera i Flensborg, hvor der er givet 11 Gæstespil i danske Provinser, hvor der er opført 2 Skuespilnyheder, en udenlandsk og en dansk, og hvor der er opført i alt 7 Skuespil, 9 Operaer og 3 Balletter, er der indtjent 50 000 Kr. mere end i den tilsvarende Tid, de omtrent 2 Maaneder, i Fjor. Det ser jo forholdsvis glædeligt ud. De to Forestillinger i Forum, hvortil omtrent 10 000 Tilhørere søgte, gav nok Underskud, hvad der er meget naturligt med de billige Priser og de store Arrangementsomkostninger, men dette Underskud blev fuldt ud dækket ved de 4 Forestillinger, der gik paa Det kongelige Teater inden den egentlige Sæsons Aabning. Fyldningsgraden og Salgsprocenten har været meget stærkt stigende. Fyldningsgraden er i September steget fra 72 pCt. i Fjor til 83 pCt. i Aar, Salgsprocenten fra 59 i Fjor til 74 i Aar; i de 28 Dage af Oktober er Fyldningsprocenten steget fra 81 i Fjor til 87 i Aar, Salgsprocenten fra 70 i Fjor til

85 i Aar. Der har været 29 røde Lygter, det vil sige rød Lygte hver anden Aften, og det er ikke, fordi et enkelt Successtykke er opført særlig mange Gange, „Orfeus i Underverdenen“ f. Eks. i disse to Maaneder kun 5 Gange.

Det ser altsaa forholdsvis godt ud i Øjeblikket, og jeg tror ogsaa, man maa sige om Teaterledelsen, at ikke blot er der skabt en langt bedre Økonomi, end vi tidligere var vant til — jeg henviser til den store Nedsettelse af Udgifterne —, men der er ogsaa tilvejebragt god Disciplin, Orden og Ro ved Teatret. Der forberedes et ret righoldigt Repertoire. Allerede i første Halvaar prøves der paa en dansk Opera, to danske Skuespil og to danske Balletter. I December Maaned vil naturligvis Holberg-Jubilæet lægge særlig Beslag paa Teatret. Status er altsaa i Øjeblikket for de omtrent 2 Maaneder, der er gaaet, 50 000 Kr. bedre end i Fjor, og dog er Kommunernes Hjælp gennem de billige Teaterbilletter endnu ikke traadt i Kraft, idet der først i den allersidste Tid er kommet Efterretning fra den sidste af de tre Hovedstadskommuner, og det var jo en Betingelse, at hvis de ikke alle gik med, vilde ingen gaa med. Men nu har alle Kommuner vedtaget det, og dette er altsaa i Orden. Radioindtægterne har naturligvis været noget lavere end i Fjor i den tilsvarende Tid som Følge af den nye Overenskomst, der blev sluttet nu i Foraaret, men til Gengæld er det atter lykkedes Teaterledelsen at sætte Udgifterne noget ned, saaledes at de 50 000 Kr. er en ren Forbedring i Sammenligning med i Fjor. Og saa er tilmed Statsafgiften paa Grund af det gode Besøg steget, endda med ca. 10 000 Kr., og skulde Teatret faa nogle rigtig gode Aar, saa vil den Nedgang i Statens Udgifter, som jeg har nævnt, de mindst 110 000 Kr., jo yderligere forøges, idet den Sum, som Statskassen tilskylder til den kulturelle Fond, vel er fikseret til de 220 000 Kr., men Teatrets Forlystelsesafgift kan meget vel give baade 240 000 Kr., 250 000 Kr. eller endda mere. Paa den anden Side skal denne forholdsvis gunstige Situation naturligvis ikke forlede til en falsk Optimisme, til Letsindighed. Kommissionens Normalbudget er sikkert nøgternt og rigtigt opstillet, og mod at være letsindig eller alt for optimistisk taler ogsaa den meget høje Fyldnings- og Salgsprocent, vi nu har. Abonnementet er i Aar vokset med 10 pCt., ogsaa det er et glædeligt Tegn. Men alt dette gør, at man heller ikke kan regne med en saa overordentlig stærk Fremgang i de kommende Tider. Teatret maa altid